През 1763 г., 10 април, ден 5 (петък), пострадал в гр.Смирна Светия Мъченик Димо

Този благословен Мъченик произхождал от Одринската епархия от едно турско село наречено Узун Кьопру. Бидейки рибар по професия, работел в т.н. Диварии (името на рибарниците). Стоейки на работа там една година в един рибарник в Смирна наречен Чакал Бурну, не само не се сдобил с някаква печалба, но и останал длъжник към рибарника и собственика му турчин. Следващата година друг турчин наел рибарника и принудил Мъченика да отиде да работи при него, за да отплати с работата дълга си и да спечели той и другите с него. Но Светията не се съгласил въпреки, че го канили и останалите там съработници Християни. Тогава собственика на рибарника пламнал от голям гняв и нямайки друго какво да направи наклеветил Мъченика, че не иска да работи в рибарника и е съгласен да стане мюсюлманин. Така намирайки и други лъжесвидетели, всички сграбчили Мъченика и го закарали при съдията. Тук Димо изтъкнал, че свидетелите говорят лъжи, че той не е дал никаква клетва да стане мохамеданин, и че е Християнин, изповядва Христа за истински Бог и е готов да пролее кръвта си от любов към Него. Затова бил жестоко бит и хвърлен в тъмница, където стегнали краката му със стяга и за да увеличат болките поставили между краката му тухли и други подобни неща. Но всичко претърпял храбрият Христов Мъченик, подобно на другите Мъченици за Спасителя Христа.

Някой си Николай от о. Лерни намирайки се в Смирна, посетил в тъмницата Мъченика от любов към него и говорейки заедно се нахранили. Николай като съчувстващ на Димо насърчил последния към мъченичеството. След

туй съдията извадил Мъченика от тъмницата и два, и три пъти го принуждавал да се отрече от Христа, но всичко било напразно, затова дал последното нареждане да бъде умъртвен. И така бил обезглавен Блажения и се присъединил към лика на Светите Мъченици.

Светите му мощи били откупени от Християните и погребани с голяма почит в храма на Св. вмчк Георгий. Това станало в Неделята на Разслабления, при което посетил и отдал почит и тогавашният учител Иеротей.

Чудотворящият в Светиите Господ извършил чрез Мъченика чудеса за да прослави Него прославилия.

Един шивач се наранил в големия пръст на дясната ръка и при това положение не могъл да хване иглата да шие за петнадесет дни. От болка и голяма скръб си спомнил за Мъченика Димо и прибегнал към гроба му за спасение. С голяма вяра допрял пръста си до гроба и О, чудо, изцелил се веднага на сутринта. Също и жената на шивача, която била сляпа и я водили в Църква с придружители и тя след чудното изцеление на мъжа си се принудила с придружаващите я да отиде на гроба на Светията и да поиска помощ. След това на сутринта тя установила, че вижда, но не толкова чисто. Мъжът ѝ обаче я смъмрил, като ѝ казал, че се съмнява в това и за да се увери посочил ѝ пръстите си и тя ги изброила правилно. Тогава той ѝ забранил да не казва на никого за това докато не се уверят наистина, че вижда добре. На другия ден сутринта, жена му се намерила О, чудо, съвсем здрава, можейки да работи всичко, с едното си око, тъй като другото било сляпо от рождение.

Друг някой си Иоан Асланоглу, който страдал от главоболие, призовавайки името на Светията оздравял и след това не бил притесняван от това през 35 г. до смъртта си. Други се освободили от кожни болести след като се приближавали до гроба на Мъченика и призовавали името му.

След години в един съботен ден станало пренасянето на Св. мощи на Мъченика, които източвали навсякъде чуден аромат. Тук присъствал и помогнал при пренасянето един йеромонах от о. Хиос на име Матей, и който след това отишъл в Смирна, където имало много жители от Хиос. Един от тях почувствал, че от ръцете на йеромонаха се излъчва един силен аромат и той заинтересуван попитал отец Матея от къде е този аромат. Тогава свещенослужителят отговорил, че е помогнал при пренасянето на Св. мощи на Св. Димо, които благоухаели. Ето как Бог прославя Своите Светии по чуден начин, тъй че по молитвите на Светия Мъченик Димо и ние да се сподобим с Небесното Царство. Амин!

Превод от гръцки от книгата „Неон Мортирологион” на Св. Никодим Светогорец: иподякон протопсалт Аргир Сот. Малчев
Набор и редакция: Петър Драганов
Пловдив, 08. XII/25. XI. 2017 г.